

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-/berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

VIII Quod tant[a]e virtutis sit charitas, vt omne[m] legem & vniuersa
mandata dei in ea possumus complere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECUNDVS.

ea, ipsam corporis mortem non solu nō refugiūt, sed etiā libenter excipiūt, ambiētes à corporis sui vita magis, q̄ à deo vita vitæ suæ discedere. Proximos nostros sicut nos diligere debemus. Non illi tamen proximi nr̄i credēdi sunt, quos nobis gradus sanguinis iungit, sed proximi nostri credēdi sunt oēs hoīes naturæ nostræ participes. Secundū nos proximos omnes diligimus, qñ ad mores bonos & ad æternā vitā consequendā sicut nobis, eorum saluti cōsulimus, qñ nos in eorum pecat̄ ac periculis cogitamus, & sicut nobis subueniri optaremus ita eis pro viribus subuenimus, aut si facultas defuerit, voluntatē subueniēdi tenem⁹. Quapropter hęc est proximi tota dilectio, vt bonū qd̄ tibi cōferri vis velis & proximo. Et oīm profectus tuos esse credas, & de peccat̄ aliorū tanq̄ de proprijs misericorditer lugeas. Hęc est enim charitas quā habere debem⁹ inuicē, sicut dñs ostendit & docuit, dices: Diligite inuicē sicut & ego dilexi vobis. Maiorē hac dilectio nē nemo habet, quā vt animā suā q̄s ponat pro amicis suis. Si aut̄ & animā ponī oportet, quanto magis in alijs votū & studiū debet intelligi, sine dubio nō sum humanas voluntates, sed sum illū prospectū in q̄ est cōmune omnium propositū placandi dominum.

Basili.
Iean. 13.

Quod ne tantæ virtutis sit charitas, vt omnem legē & rūiuera mandata dei in ea possimus complere. Caput VIII.

Quantę autē virtutis sit charitas in cōsequēti b⁹ ponit Apostol⁹ cū ait: Qui enim diligit pxi mū legē impleuit. Nā nō adulterabis, nō occides, nō furtū facies, nō falsum testimonium dices, nō

Ro. 13.

HAY. DE VARIET. LIB.

concupisces, & si quod est aliud mandatū in hoc verbo instauratur, Diliges proximū tuū tanq̄ te ipsum. Et ad vltimum rationē tāti huius boni breuiter col-
Ro.13. ligens, ait: Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo legis est dilectio. Supra dixerat, quia qui diligit proximū, legem impleuit. Et quia difficile videbatur, quomodo quis posset omnem legē in vno sermone cōplere, plenissimam reddit rationē dicēs: Dilectio proximi malum nō operatur. Et ideo plenitudo legis est dilectio. Pone ergo per singula manda data legis dilectionem, & vide quām facile cūcta cōplentur. Nūquid qui diligit proximū, occidere eum potest? Certum est quod nemo quem diligit interficit. Est ergo dilectio per quam impletur mādatum quo præcipitur, non occides. Similiter & qui proximum suum diligit, in vxorē eius adulteriū non committit. Et qui diligit proximū suū que eius sunt nō furat. Et q̄ diligit proximū suū, aduersus eū nō dicit falsum testimoniū. Similiter & cærera mandata legē si sit erga proximū dilectio, absq̄ aliquo labore seruātur. Potest & ita intelligi, quod proximus noster sit Christus secundum euangelij sententiam, qui ve-
nit & iacentes nos vulneratos à latronibus & nuda-
tos à dæmonibus, iumento corporis sui superposuit, & ad stabulum ecclesię detulit, & cetera. Hunc ergo proximum, si diligamus omnem legem & vniuersa mandata, in ipsius amore complemus.

Qualiter per charitatē in deo diligitur amicus, & propter deū diligitur inimicus.